

**Biserica Creștină Baptistă
"BIRUINȚA"**

Telefon: (004) 0362-411252 www.biruinta.ro
e-mail: contact@biruinta.ro
430131 Baia Mare, str. Iuliu Maniu nr.3B

Responsabil număr: Amalia Blidar
Tehnoredactare: Roxana Tentiș, Dan Matei

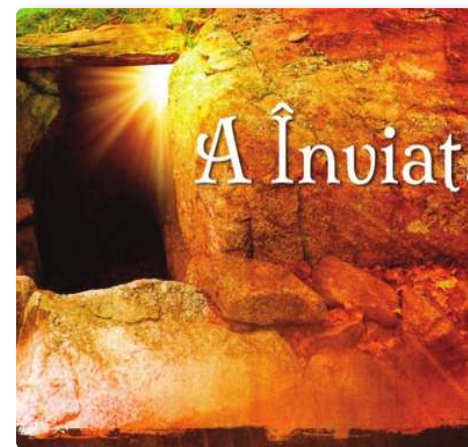
Anunțuri

Luni ora 10.00 Serviciu divin. A doua zi de Paști
Joi ora 18.00 Închinare și studiu biblic
Vineri ora 17.00 Întâlnire de tineret. Studiu: Cum să tratezi eșecul?
Sâmbătă ora 11.00 Nistru. Întâlnirea pilot cu toți cei implicați în proiect
Duminică ora 10.00 Serviciu divin de închinare. Duminica Tomii
Duminică ora 17.00 Întâlnire de studiu pe grupe de vârstă. Tema: Semnele credinței mântuitoare

EDITORIAL

Pastor Daniel Chereji

CRISTOSUL ÎNVIAT ÎȚI VORBEȘTE

„Iată ce zice Cel Dintâi și Cel de pe Urmă, Cel ce a murit și a înviat:

(Apocalipsa 2:8)

Cristos a înviat, dar nu numai că a înviat, ci a înviat ca să nu mai moară, fiind viu în vecii vecilor. Deși în Scriptură găsim dovezi suficiente ca să putem crede adevărul învierii Sale, apostolii nu s-au

concentrat pe adunarea unor dovezi materiale, ci au considerat că întâlnirea personală cu Isus Cristos Cel înviat și schimbarea fundamentală și dramatică a vieților lor, sunt cele mai bune argumente care să susțină învierea.

Însă privilegiul de a-L întâlni pe Cristosul înviat a fost rezervat unui număr relativ mic de oameni, în contrast cu lumea întreagă, deoarece Cristos S-a înălțat la cer.

Metoda normativă stabilită de Dumnezeu prin care să acceptăm adevărul învierii lui Cristos, nu este vederea, ci credința. Aceasta nu este deloc o atitudine absurdă, habotnică, caracterizată de fanatism și ignoranță. Da, ea trece de logica noastră subiectivă, care clamează simțămintele și invocă raționamentele umane, dar totuși nu înseamnă că este lipsită de logică. Isus Cristos a lăsat în urma Lui suficiente dovezi care să poată naște în oricine o credință puternică și neschimbătoare.

Dar argumentele și sursa care alimentează credința nu s-au oprit odată cu înălțarea lui Cristos la cer. Chiar și după ce El S-a dus în cer, a continuat să le vorbească celor credincioși și în general, Bisericii Sale. Apostolul Pavel a fost întâlnit de Cristos, după înviere și înălțare, nu înainte de acestea, cum a fost cazul celorlalți apostoli. De asemenea, în Cartea Apocalipsa Îl întâlnim adresându-se Bisericii sale.

De fapt, Cristos nu a în-

Continuare pag. 2

cetat niciodată să vorbească Bisericii, adică celor care alcătuiesc trupul Lui, doar că face acest lucru prin intermediul Duhului Sfânt care locuiește în cei credincioși.

Astfel că atunci când deschidem Cuvântul, Cristos ne vorbește. Când strigăm către El în rugăciune, Cristos ne vorbește. Când ne confruntăm cu stări de necredință sau trecem prin încercări și îi cerem cu disperare, ajutorul, Cristos ne vorbește.

Chiar dacă nu l-am văzut aievea, oare de unde a a încolțit credința în noi și cum s-au format acele convingeri puternice, dacă nu din realitatea incontestabilă că Isus Cristos ne-a vorbit?

Cu mulți ani în urmă am cumpărat un abțibild pe care l-am lipit la vedere în birou, deoarece mi-a plăcut tare mult ceea ce scria pe el. Acesta are inscripționate cuvintele: „Dumnezeu nu este mort, am vorbit cu El astăzi!”. Într-

SĂRBĂTOAREA PAȘTELUI

S-ar putea spune că lumea tratează cu o oarecare indiferență Sărbătoarea Paștelui, deoarece răspunsurile pe care aceasta le dă atunci când este întrebată ce se sărbătorește la Paște, sunt cu totul ieșite din context și bineînțeles, nu au nicio legătură cu adevărata semnificație a Paștelui.

Pentru noi, copiii Domnului, această sărbătoare ne umple inimile de bucurie, deoarece, adevăratul motiv al bucuriei este Domnul Isus Hristos, care a înviat și este viu în veci de veci! Știind că-I viu, trăim bazându-ne pe promi-

MINUNEA ÎNVIERII

Istoria omenirii cunoaște multe evenimente și întâmplări excepționale, dar fără nicio îndoială evenimentele în care a fost implicat în chip neîndoielnic supranaturalul, au deținut întotdeauna întâietatea. Printre acestea, minunea Învierii Domnului constituie nu unul din aceste

devăr, dacă Isus Cristos Cel înviat nu mi-ar fi vorbit, așa avea o credință moartă. Dar, slăvit să fie Domnul, căci El îmi vorbește. Când sunt dez-nădăjduit, Cristos îmi vorbește, în necaz Cristos îmi vorbește, când sunt singur și caut ajutor, Cristos îmi vorbește. Când comit greșeli sau sunt pe cale să calc alături pe drumul credinței, Cristos îmi vorbește, avertizându-mă.

Dacă ești frământat de îndoială și necredință, dacă privești cu scepticism adevărul suprem al învierii, roagă-L pe Cristos să îți vorbească și ție. Câtă vreme se zice „astăzi”, vorbirea Lui este o manifestare a harului Său și chemarea plină de dragoste ca să crezi în El și să trăiești împreună cu El pentru veșnicie.

Tu ce faci când Cristosul înviat îți vorbește?

pastor Daniel Chereji

siunea măreață pe care Dumnezeu ne-a făcut-o și anume, că avem asigurată viața veșnică alături de El. Acest adevăr trebuie să fie pentru noi un imbold în a-L mărturisi pe Isus Hristos tuturor celor care trăiesc în ignoranță și indiferență față de El.

Fie ca Dumnezeu să ne ajute să ne putem apropia de oamenii care ne înconjoară și prin trăirea noastră să fim o bună mărturie pentru aceștia.

Amalia Matei

evenimente excepționale, ci marele eveniment care, de aproape două mii de ani, domină istoria și nimic nu poate depăși măreția lui. Ziua Învierii e marea sărbătoare a creștinilor de pretutindeni. În această zi,

continuare în pagina 3

continuare din pagina 2

toți se adună într-un gând, o credință, o speranță și o iubire. Gândul e acela rezumat de Apostolul Pavel: "Dacă Hristos a înviat și noi vom învia", adică suntem nemuritori. Cu moartea se încheie doar viața pământească, dar începe o alta: cea veșnică. Credința se întărește că peste toți domnește Dumnezeu, Tatăl nostru, al tuturor, Cel care are grijă de univers, de pământ, de om și el ne umple de această credință ființa noastră slabă. Speranța încolțește din nou în sufletele noastre, chiar dacă uneori pare a se ofili, că Dumnezeu ne poartă mereu de grijă, și nu ne-a uitat.

Și ne regăsim, în această zi a Învierii, ca frați și fii ai aceluiși Tată ceresc, care ne iubește și ne învață să ne iubim și noi, măcar străduindu-ne cât mai mult ai imita exemplul de dragoste jertfitoare.

Învierea Domnului devine pe loc dovada Dumnezeirii Sale, de mulți contestată în zilele noastre. Aduce oamenilor proba nemuririi Lui și a noastră, a oamenilor care au înțeles cât de mult înseamnă această dragoste perfectă, mergând până la Jertfa Fiului !

Învierea - evenimentul care recentrează Istoria și veacurile. În numele lui Isus se iubește, se iartă, se stabilesc norme de conviețuire socială, se trăiește și, la nevoie, se și moare.

Este un eveniment care depășește istoria lumii și realitatea palpabilă.

Nu este posibil ca cineva să vadă și să descrie Învierea, deoarece aceasta inaugurează o lume nouă, care nu face parte din legile acestei lumi stricăcioase; "Învierea o vede numai cel credincios, cu ochii credinței, asemenea celor doi ucenici în Emaus care îl recunosc pe Hristos cel înviat atunci când El binecuvintează pâinea" (vezi Lc. 24, 30).

Dacă istoria patimilor lui Hristos s-ar fi sfârșit pe Golgota și dacă misiunea lui Hristos s-ar fi oprit la Evanghelie, am putea spune că am avea în față viața exemplară a unui erou care moare pentru o cauză umană și noi am înfăptui o comemorare istorică. Dacă s-ar fi oprit aici, noi, creștinii, n-am avea parte decât de tristețe și plângere.

Dar nu, nu aici s-a oprit! Toate acestea aveau un singur drum și mergeau către unul și același

deznodământ: "Învierea!!!"

Dacă Domnul Isus s-a manifestat plenar prin moarte, tot plenar S-a manifestat și prin viață. Ca să învii împreună cu Hristos, trebuie să te îngropi mai întâi cu El!

La viața cea nouă ne cheamă însuși Domnul și Mântuitorul nostru, care a adus-o în lume. Și ne spune nouă oamenilor cuvântul: "Eu sunt Învierea și viața"... (Ioan 11, 25). La El este izvorul vieții și nimeni nu poate ajunge la adevărata viață decât prin Isus Hristos Domnul. "Trebuie să primești pe Însuși Domnul înlăuntrul tău, să-L faci Stăpân peste tine, să nu mai înviezi tu, Adam cel vechi, cu păcatele tale, ci să învieze Hristos cu lumina și cu darul Său prin tine. Viața cea nouă în Hristos e o țâșnire de puteri dumnezeiești în om. De aceea, omul singur nu și-o poate da, ci trebuie să o primească ca un dar de sus. Ca să învii împreună cu Hristos, trebuie să te îngropi mai întâi cu El, adică trebuie să se petreacă o schimbare din temelie în însăși ființa ta, ca să devii făptură nouă" (II Cor. 5, 17). De aceea nimic nu stă mai presus de toate minunile și proorociile, ca această minune: făptură nouă altoită în Hristos: "Ieri m-am îngropat împreună cu Tine, Hristoase, astăzi mă ridic împreună cu tine prin puterea Ta!

Puterea Învierii este asemenea unui munte înalt de pe vârful căruia se vede, se înțelege și se luminează toată viața noastră de aici de pe pământ și de dincolo de mormânt. Ea este asemenea unui far călăuzitor, așezat la hotarul dintre două lumi: cea de aici și cea viitoare. În lumina Învierii lui Hristos înțelegem mai bine rostul nostru de aici, de pe pământ, valoarea vieții pe care am primit-o de la Dumnezeu, ca și a îndatoririlor pe care le avem !

Pavel este foarte categoric: "Pentru mine viața este Hristos". În ce ne privește, noi suntem niște "înviați" când trăim în uniune cu Hristos, devenind totodată oglinda Sa și transparenți lucrării Lui. Dimpotrivă, fiecare pas spre Lumină aduce cu sine o tot mai mare conștientizare a propriilor opacități, slăbiciuni și neputințe, micimea noastră și nevoia de salvare! De nimic nu avem nevoie astăzi ca de această viață renăscută, dăruită prin jertfa Lui la cruce, aducându-ne Salvare ! **Meșac Zăna Ana**